

[Eva Gredal.]

nisteren gav tilsagn om forlods at lade os se på denne liste og se, om den ikke kunne udvides.

Jeg skal ikke gå i detaljer med de forskellige ting, der har været nævnt her af de øvrige ordførere. Nu må vi se, hvad man kommer frem til under arbejdet i udvalget, og så se på de forslag om lovændringer, der bliver fremsat til sin tid.

Det er rigtigt, at det måske ikke er helt så nødvendigt med en folketingsbeslutning nu, da udvalget er nedsat, men jeg vil da sætte pris på, om nogle af de spørgsmål, som forskellige af ordførerne har rejst her, kom med, og også på, at vi fik nogle oplysninger i socialudvalget om udvalgets sammensætning. Men med de oplysninger, ministeren har givet her i dag, tyder noget på, at der måske ikke bliver behov for nogen anden behandling.

Erlendsson (FP):

Det var kun nogle få bemærkninger til fru Hanne Reintoft, der har fået galt i halsen, hvad jeg sagde med hensyn til transport til og fra arbejdet. Det skal udelukkende referere sig til den bemærkning, der har været fremsat om, at denne lovgivning måske egentlig burde have været integreret i den sociale lovgivning, men det ønskede man ikke.

Hvis man ønsker, det skal være en lovgivning for et bestemt tidsrum, kan det blive noget flydende, hvis man skulle tage hensyn til de ulykker, der kan ske under transporten til og fra arbejdsstedet, altså hvor mange svinkeåringer gøres der på vejen, men der tales yderligere om skadelige påvirkninger plus erhvervssygdomme pådraget ved transporten til og fra arbejde, og det må da vist være en lapsus. At de folk, som kommer til skade her i landet, skal hjælpes bedst muligt, er jeg ganske enig med fru Hanne Reintoft i, men at det skal ske under denne bestemte lov, der handler om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og derved i og for sig efterhånden med lidt elastisk fortolkning kan blive til, at den dækker hele døgnnet, altså langt ud over den tid, der her er tale om, er jeg uenig med fru Hanne Reintoft i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af den obligatoriske seksualundervisning i folkeskolen [af Chr. Christensen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLI) findes i tillæg A. sp. 2407, fremsættelsen i tidenden sp. 3622).

Forslaget sattes til forhandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen)

Den obligatoriske seksualundervisning i folkeskolen blev indført ved en bekendtgørelse af 8. juni 1971, efter at folketinget i maj måned 1970 enstemmigt havde vedtaget et lovforslag herom.

Løvforslaget var baseret på en betænkning om seksualundervisning i folkeskolen, en betænkning, der blev afgivet i 1968 af det såkaldte seksualoplysningsudvalg, der blev nedsat i november måned 1961. Udvalget, der var sammensat af en række fremtrædende læger, jurister, pædagoger, teologer og repræsentanter fra centraladministrationen, havde bl. a. til opgave at undersøge og vurdere gældende lovgivning og eksisterende oplysnings- og rådgivningsvirksomhed og at fremkomme med forslag til udbygning og koordinering heraf.

Baggrunden for udvalgets nedsættelse var først og fremmest et ønske om at forebygge uønskede svangerskaber. Dette kom meget stærkt til udtryk i den henvendelse til den daværende statsminister fra Danske Kvinders Nationalråd, der gav anledning til udvalgets nedsættelse. I denne henvendelse hedder det bl. a.:

„Det er såvel Nationalrådets som mødrehjælpens opfattelse, at man ikke passivt år